

Publicerad 2014-10-01 01:42 av Ling

skillnaden på gravar

Bygger upp ett försvar i förväg. Fast jag vet att jag är så gott som död bakom det. Så jag släpper in lite. Släpper ut lite av mig och sedan slänger jag mig tillbaka och kanske följer någon med. Eller så ligger jag där ensam i skyttegraven. Känner mig enslig, ekande mellan jordväggarna för att ingen såg min vilda framfart utan istället min fega rygg när jag kastar mig ner i leran. Den som ser mig är en person som inte ser någon annan. Han ler på bussen när han ser någon som för ett ögonblick liknar mig. Jag tänker att han älskar både mina framsteg och min ryggtavla, att han känner sig hemma i osäkerheten. Ligger bredvid mig i skyttegraven, lägger en filt över mig och ett tak och han gräver nya gångar tills vår skyttegrav är ett slott av lera och runtomkring finns vår vallgrav... Simmar i den. Vid stranden vaktar hundarna, mina framsteg och min stolta rygg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ling med Poeter.se id #12934 innehar upphovsrätten